

DISSERTATIO
DE
RATIONE VIVENDI
SCHOLÆ ITALICÆ.

CUJUS PARTIC. I,
CONSENSU AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNSIS,

PRÆSIDE

Doct. **ANDREA JOH. LAGO,**

*Philosophiæ Pract. Prof. P. & O., Imp. Ord. de S:to Wolo-
dimiro in IV Cl. Equ.,*

PRO SUMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBUS,

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIT

DANIEL LINDH,

Stip. Publ., Wiburg.

In Auditorio Philos., die XXXI Maji MDCCCXXIII,

h. a. m. s.

ABOË, typis *Frenckelliorum.*

THESES.

1.

Præclarus omnino est Symboli Pythagorici: *ollæ vestigium in cinere confundito*, interprete PLUTARCHO (Symp. VIII, 7), sensus: *nullam relinqui debere iræ vestigium, sed offensarum memoriam omnem esse oblivione conterendam*.

2.

Explicationes Symboli Pythagorici: *sub eodem tecto hirundines ne habeto*, PORPHYRII HIERONYMIQUE, *garrulos homines & verbosos sub eodem tecto non habendos*, & PLUTARCHI (l. c.): *poni hirundinem ut exemplar inconstantie ingratitudeisque, atque monere allatis PYTHAGORAM, ut ne eos, qui temporis gratia se ad nos applicent, nobisque semet studeant insinuare, admodum familiares nobis reddamus, cumque us intima communicemus, inter semet conferentes, utri palma tribuenda sit, dubii, hanc tamen probabiliorem censemus, vitæ normam, cuius observandam, judicantes*.

3.

Variarum Symboli Pythagorici: *stragula esse colliganda explicationum veræ proximam esse, quam SULLÆ attribuit (l. c.) PLUTARCHUS, a juvene observandi seneque: noctu dormiendum, interdiu agendum, & ne vestigium quidem corporis in lecto esse relinquendum: nullus enim, scite addit, usus est viri dormientis, ut neque mortui*.

4.

Symbolum Pythagoricum, a JAMBlichO (Protr. XXI) sub N:o V allatum: *Publicas vias declinans, per semitas ingreditor*, contrario sensu solus citat Diog. LAËRT. (Lib. VIII). Cujus itaque lectionem, auctoritate nixi PORPHYRII, ATHENÆI, PHILO-NIS Jud., ÆLIANI, CLEMENTIS Alex. & HIERONYMI, rejicimus.

5.

Cujus sensum ænigmatis bene reddit HIERONYMUS, cum JAMBlichO consentiens: *ne multorum sequaris errorem*. Affine vero huic præceptam MATTH. VII, 15 occurrens esse, facile perspicitur.

6.

Præclarum est, quod Principibus Crotonæ tradit præceptum PYTHAGORAS, patriam, ipsis concreditam, depositi instar ab ipsis esse habendam, atque ita administrandam, ut ipsorum fidei seris nepotibus exstet documentum. Id vero fieri, si nulla alia re civibus magis antecellant, quam justitia.

Τουτο τῆς Πυθαγορείης ἀγωγῆς το πέρας, ὅλους δὲ ὅλων ὑπόπτερος γενεσθαι προς την τῶν θεῶν ἀγαθῶν μεταληψιν, ἰν' ὅταν ὁ τοῦ θανάτου κειρος ἐνσῆ, καταλιποντες ἐπι γῆς το θνητον σῶμα καὶ την τεττε φυσιν ἀποδυσαμενοι, προς την θρανιον πορειαν ὡσιν ἐυζωνοι οἱ τῶν φιλοσοφίας ἀγωνων ἀθληται. Τοτε γαρ καὶ την ἀρχαίαν αὐτοῖς ἀποδιδουσαι στασιν, καὶ θεοποιεῖσθαι, ὅσον ὄιον τε ἀνθρωποις θεεσ γενεσθαι.

HIEROCLES

Philosophia Italica ab Italia regione nomen habet; non quod heic loci, vel ab homine Italo sit inventa, sed quod auctor ejus *Crotonæ*, quæ oppidum fuit Bruttiorum, seu Magnæ Græciæ (a colonis Græcis ita appellatæ), schola primum instituta, in Italia primos habuerit discipulos ac suæ sectatores doctrinæ, quæ ex Italia in alias terræ partes deinde emanavit a). Fuit is PYTHAGORAS, *Sami*, quæ insulis Sporadibus annumerabatur, natus, tem-

A pori-

a) Ἐκαλεῖτο μεν ἡ Ἰταλικη φιλοσοφια ἀπο Πυθαγορεσ, ὅτι τα πλείστα κατα την Ἰταλιαν διετρεφε. *DIODEGENES LAËRTIUS De vitis - - clarorum Philosophorum*, in Præf. pag. 10. Ed. *MEIBOMII*. Ἡ δε τετων (πυθαγορεῖων) αἵρεσις Ἰταλικη προσηγορευθη, δια το τον Πυθαγοραν ἐν Ἰταλια σχολασαι. *PLUTARCHUS de Placit. Philosophor. Lib. 1. C. 3.*

poribusque *Polycratis* Tyranni florens *b*). In hoc, quid efficere valeat, experta fuisse videtur natura. Namque *ἔμμορφωτάτος τε τῶν πωποτε ἱστορηθέντων*, teste JAMBlichO *c*), καὶ θεοπρεπεστάτος, solo sui adspectu omnes, quotquot ipsum intuerentur, obstupefecit. Sed & qualem eum esse quisque suspicaretur, talis revera fuit *d*). In omnibus scil. vitæ par-

Cfr. CICERO, *Quæst. Tusc.* L. IV. Cap. 1 L. V. Cap. 4, & JOANNIS SCHEFFERI *de Natura & Constitutione Philosophiæ Italiciæ s. Pythagoricæ* Librum eruditissimum, Cap. II.

b) Μετῆθη γὰρ ἀπο Σαμῆ τῆς πατρίδος, τῇ πολυκράτες τυραννίδι δυσαιρέτησας. PLUT. l. c.

Et fuit hic ortu Samius, sed fugerat una
Et Samon & dominos, odioque tyrannidis exul
Sponte erat — —.

OVIDII *Metamorph.* Lib. XV, 2 in.

Cfr. JAMBlichUS: *Vita PYTHAGORÆ* Capp. VII, XVIII, pp. 47, 90. Ed. ARCERII; DIOG. LAËRTIUS, L. c. Lib. VIII. Segm. 3 & MENAGIUS ad h. l. JUSTINI *Historiarum* Lib. XX. Cap. IV, SCHEFFERUS l. c. JAC. BRÜCKER *Historia Critica Philosophiæ*, Tom. I. p. 994 & CHRISTOPH. MEINERS *Geschichte des Ursprungs, Fortgangs und Verfalls der Wissenschaften in Griechenland und Rom*, B. I. Buch 3. Cap. 2.

c) De *Vita PYTHAGORÆ* Lib. I, Cap. II, p. 29, sq. Cfr. Cap. V, ubi narrat, ut sapientia, ita pulchritudine atque majestate quadam adhuc anno ætatis suæ LVI virum eminusse; & DIOG. LAËRT. l. c. S. 11.

d) Τὴν τε γὰρ ὄψιν νυν ὄϊον ἐξεπλάγη τις ἀν' ἰδῶν. Καὶ κατ' ὑπόνοιαν εἶναι τον τοῖστον, οἷος ὡς ἀληθῆς ἦν. JAMBL. l. c. C. VIII, p. 43. Cfr. DIODOR. SIC. *Bibl. Hist. Exc.* Ed. WESSELING T. II, p. 554.

partibus frugi & temperans, temporisque dispensator quam parcissimus e), firmam corporis sanitatem animique puritatem sibi comparaverat, atque ingenii dotes, quibus supra alios emineret, virtutesque ita excoluerat, ut illas *Pherecydes*, *Anaximander*, *Thales*-que admirarentur f). Quibus accesserunt erga bonos comitas & mansuetudo summa, contra malos invicta fortitudo, ac mentis, quam nec vultus instantis tyranni, neque aliud, vel maxime horrendum quid, quaterere valeret, solidæ indicia: in dicendo mira suavitas leporque ac vis, nec non morum denique rigor & sanctitas singula-

A 2

ris

e) Ὁ Φεληθεὺς οὖν παρὰ Θαλῆω, τὰ τε ἄλλα, καὶ χροὸν μαλιστα φειδεῖται: καὶ χάριν τῆς οἰοποιΐας τε καὶ κρεώ-
 Φαγίας καὶ ἐτι προτερον πολυφαγία ἀποταξάμενος, τῇ δὲ
 τῶν λεπτῶν καὶ ἐναναδοτῶν ἐδάδι συμμετρηθεὺς, καὶ τῆτον
 ὀλιγοπνίαν καὶ ἐπαργίαν καὶ ψυχῆς καθαρότητα κτησα-
 μένος, ὕγιαν τε ἀκριβεστάτην καὶ ἀπαρεγκλίτον τῷ σωμα-
 τος. JAMBL. l. c. C. III in.

f) Καὶ παραγενομένος πρὸς ἕκαστον αὐτῶν ἀνα μέρος, οὕτως
 ἀμιλητέν, ὥστε πάντας αὐτὸν ἀγαπᾶν, καὶ τὴν φύσιν αὐ-
 τοῦ θαυμαζεῖν. — Καὶ δὴ καὶ ὁ Θαλῆς ἀσμενὸν αὐτὸν προ-
 σηκατο, καὶ θαυμασας τὴν πρὸς ἄλλους νεύς παραλλαγῆν,
 ὅτι μείζων τε καὶ ὑπερβεβηκῦία ἢ τὴν προσφοιτήσασαν ἡδὴ
 δοξάν, μεταδούς ὅσον ἡδυνάτο μαθημάτων, το γῆρας τε το
 ἑαυτοῦ αἰτιασάμενος - - - οὐ μὴν τοσούτων γε προτερημα-
 τῶν, ἔτε φυσικῶς, ἔτε ὑπ ἀσκήσεως ἐτίτετυχεναί ἑαυτὸν
 ἔλεγεν, ὅσον τὸν Πυθαγόραν. Διο σοφὸς παρὰ τοῖς πολ-
 λοῖς νομίζεται. JAMBL. l. c. C. II. p. 31, 32.

ris g); Hinc factum, ut PYTHAGORAM audientes,
de rebus gravissimis Φιλοστοργοτατα ἕκαστον ἀναμιμ-
μνη-

g) Καὶ τοῖς μὲν δίκαιοις καὶ ἡμεροῖς πρᾶον ἑαυτὸν παρεχὼν
καθηγεμονα, τρεῖς δὲ ἀγρίους ἀνδρας καὶ ὑβριστὰς ἀπολαυ-
νὼν τῆς οὐσίας καὶ μὴ θεμιτεύειν τρετοῖς ἀπαγορευῶν, καὶ
τοῖς μὲν συναγωνιζόμενος προθυμῶς, τοῖς δὲ παντὶ γενεῇ ἐνι-
σταμένος . . . Ὅτε γὰρ ὑπὸ Φαλακρίδου τὸ ἀμωτάτῃ τῶν τυ-
ραννῶν κατεχετο, καὶ συνεμιξεν αὐτῷ σοφὸς ἀνὴρ, Ὑπερ-
βορεῖος τοῦ γένους, Ἀβαρὶς τὸνομα αὐτῆ, . . . τε ἠρώτησε —
περὶ ἀγαλμάτων καὶ τῆς οὐσιωτάτης θεραπείας, καὶ τῆς
τῶν θεῶν προνοίας, τῶν τε κατ' οὐρανὸν ὄντων, καὶ τῶν περὶ
τὴν γῆν περιτρεφόμενων, ἀλλὰ τε πολλὰ τοιαῦτα ἐπίστυθετο.
Ὁ δὲ Πυθαγόρας, οἷος ἦν ἐν θεοῖς, σφοδρὰ, καὶ μετ' ἀλη-
θείας πάσης ἀπεκρίνατο, καὶ περὶ δὲ, ὥστε προσαναγαγεῖται
τρεῖς ἀκκόντας . . . Ἐἰ γὰρ ἐν αὐτοῖς μεσοῖς ἐμβεβηκῶς
τοῖς δεινοῖς, σαφερῶς τῆ γνῶμῃ φιλοσοφῶν ἐφάνετο πανταπασι
παρατεταγμένος, καὶ εἰ πρὸς αὐτὸν τὸν ἐπαγόντα τρεῖς κιν-
δυνὸς ἐξέστια καὶ παρῆστια χρωμένος ἐνδῆλος ἦν, πάντως
ποῦ καταφρονητικῶς εἶχε τῶν νομιζόμενων εἶναι δεινῶν, ὡς
ἔδεν ἀξίων ὄντων καὶ ἢ τοῦ θανάτου προσδοκίμεν, ὅσα γὰρ
δη τὰ ἀνθρωπῖνα, ἀλιγῶρες τρεῖς πανταπασι, καὶ οὐκ ἦν
πρὸς τὴν παρουσίαν τότε προσδοκίαν δῆλον δηπουθεν, ὡς ἐπι-
κρινῶς ἀδείης ἦν πρὸς θάνατον. JAMBL. l. c. C. XXXII,
p. 183, sq., 187. Laqueo vitam mox finivisse juvenem,
a PYTHAGORA reprehensum, auctor est PLUTARCHUS *de*
disc. adul. & amici. T. III p. 177. Cfr. BRÜCKER l. c. p. 1017.
Διοτιπερὶ ἐτι καὶ νυν ἡ παροιμία, τὸν ἐκ Σαμῶς Κομητὴν ἐπὶ
τῶ σέμνοτάτω διακρηυττε. JAMBlich l. c. C. VI. pag. 44.
(Cfr. infra Not. fs). Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα τῆς πρὸς θεοῦ
οὐσίας ἔχομενα ἔργα διεπραξατο, συμφῶνον ἑαυτῆ τὸν βίον
τοῖς λόγοις ἐπίδεικνυαν. l. c. Cap. XXIIX. p. 157.

μνησκοντα h), videntes, quæ pauci mortalium valent, efficientem i), discipuli tanta prosequer. ntur ve-

h) JAMBL. l. c. Cap. VII. p. 47. Πολιτεια δε ή βελτιση και ομοδημια και κοινα τα Φιλων, και θρησκεια θεων, και οσιοτης προσκατοιχομενη, νομοθεσια τε και Φειδω των αλλων ζων, και εγκρατεια και σωφροσυνη και αυχινοια και δεσποτης, και τα αλλα αγαθα, ως ενι ονοματι περιλαβειν, ταυτα παντα τοις Φιλομαθουσιν αξιεραστα και Φιλοσπουδαστα δι αυτον εφανη. JAMBL. l. c. C. VI. p. 45. PYTHAGORAM sistit idem Auditor præclare docentem περι προνομιας θεου, παντων κυριε, των κακων αναιτιε: περι καλης τε συμπαντος θρανθ θεασ, και των εν αυτω φορεμενων ασερων ταξεωσ: περι της εν τη ψυχη αντεξεσιε δυναμειωσ: περι της τε λογη και τε νε τελειασ ενεργειασ: περι τε θειεσ ομματοε, κρειττονεσ μυριων σαρκινων: περι της Φιλοσοφιαε, επισημηε τινοε, της περι τα καλα πρωτα και θεια και ακηρατα, και αιε κατα αυτα και ωσαυτωε εχοντα της συντεινσεηε προς την των ανθρωπων επανορθωσιν: τοις πολιτευομενοιε ου — δυσαρεσειν, αλλα τεε ακνονταε ωφελειν, Φιλιαν δε πανταν προς απανταε, & in universum της αληθινηε αντεχομενον ευδοξιαε εκασον, ειναι τοιστον, οιοε αν βελιοτο Φανειθαι τοιε αλλοιε: p. 57, 64, 65, 76, 184, 185, 191.

i) 'Ανεϊλε δε αρδην τασιν και διχοΦωνιαν, και απλωε ετεροφροσυνην, ε μονον απο των γνωριμων και των απογονων δε αυτων μεχρι πολλων, ως ισερειται, γενεων, αλλα και καθολον απο των εν Ιταλια, και Σικελια πολεων πασων, κατα νε εαυταε και προς αλληλαε. JAMBL. Cap. VII, p. 46. Cfr. C. XXXII. p. 187. Ipsius monitu concubinas & pellices dimiserunt Crotoniatæ: consecutusque, ait JUSTINUS l. c., disputationum assiduitate erat, ut matronæ auratas vestes, ceteraque dignitatis suæ ornamenta, velut instru-

veneratione, ut gravissima subire tormenta, & vel
 mori mallent, quam ab ejus præscripto vel latum
 unguem discedere *k*), itemque alii, ipsum incredi-
 biliter admirati, Divis ex seculi more annumerar-
 rent *l*). Neque aliud est insignis, quo emereret
 PYTHAGORAS, meriti documentum aliud illustrius,
 quam ipsa, cujus auctor fuit Schola.

Hanc

menta luxuriæ, deponerent; eaque omnia delata in Ju-
 nonis ædem ipsi Deæ consecrarent; præ se ferentes, vera
 ornamenta matronarum pudicitiam, non vestes esse. V.
 JAMBL. l. c. Cap. IX, p. 58. Cap. XXVII, p. 125. Cap.
 XXXI, p. 169.

k) V. l. c. C. XXXI, XXXII, p. 189. Vivum non aliter,
 quam τον θεῖον, mortuum ἐκεῖνον τον ἀνδρα PYTHAGORAM
 designare soliti sunt Pythagoræi: l. cit. Cap. X, pag. 60.
 C. XVIII, p. 91. C. XXVIII, p. 138. C. XXXV, p. 213.

l) V. JAMBL. l. c. C. II, p. 28, 29, 30 sq. C. VI, p. 43. C.
 XXVII, p. 126. C. XXVIII, p. 131. Cfr. DIODOR. l. c. DIOG.
 LAËRT. l. c. S. 11. ÆLIANI *Var. Hist.* Lib. II. C. XXVI.
 Μεταποντιῖνοι γε, ait DIOG. L. S. 15, μὴν τὴν οἰκίαν αὐτῆ
 Δημητρος ἱερον ἐκαλεν. Cfr. JUSTINUS l. c. Similiter & de
 legislatoribus, e Schola PYTHAGORÆ profectis: Charonda,
 Zaleuco, Timarato, Theateto, Helicaone, Aristocrate &
 Phytio dicitur: οὗτοι παρα τοῖς αὐτῶν πολιταῖς ἰσοθεῶν
 τιμῶν ἐτυχον, & de Zamolxi, Getas immortalitatem ani-
 mi fortitudinemque, vel in mortis articulo æque εὐρωσον,
 docente, ac legibus muniente: μεγιστος τῶν θεῶν ἐστὶ παρ
 αὐτοῖς. lib. cit. Cap. XXX, p. 154, sq. Cfr. Cap. XXVII,
 pag. 122 sq.

Hanc quidem Scholam inter sapientissima & maxime sublimia, quæ umquam viderit mortalium genus, instituta fuisse, examinata indole ejusdem & tenore, pronuntiat doctissimus rerum, ad priscam Græcorum, crassis obvolutam tenebris, philosophiam pertinentium, scrutator CHR. MEINERS *m*). Sodales foederis præclari singulos amicitiae vinculo jungens arctissimo *n*), in eo curam posuit summam, ut honestati, ab omni fuce alienæ, deditus, non tam sua, quam aliorum spectans commoda, illis, quæ ad promovendam multorum salutem, mores Civium emendando, juraque eorum legibus firmando sapientibus, conferrent, præcipuam socius quisque daret operam & conjunctim omnes ultimis studerent viribus.

Apicem totius Philosophiæ Italicæ theoreticam ejus partem constituit Cel. BRÜCKER *o*): quod vero
eo

m) Lib. cit. Band I, p. 403.

n) Cujus nobile, ex ARISTOXENO, exemplum, *Damonis & Phintia* affert JAMBlichus, Cap. XXXIII, p. 197 sq. Sequentibus eximia, quæ ignotis etiam & numquam visis sodalibus exhibere soliti fuerunt amicitiae officia varia memorat; divinum addens, quo semet invicem adhortarentur amicitiae symbolum, μη διασπᾶν τον ἐν ἑαυτοῖς θεον; ουκοῦν εἰς θεοκρασιαν τινα, καὶ την προς τον θεον ἐνωσιν, καὶ την τῆ νῆ κοινωνιαν, καὶ την τῆς θεας ψυχῆς ἀπεβλεπον αὐτοῖς ἢ πασα τῆς φιλιας σπουδη, δι' ἔργων τε καὶ λογων p. 201. Cfr. DIODOR SIC. *Exc.* l. c.

o) l. c. p. 1073.

eo minus nobis arridet, quo certius constet, infra ulterius ostendendum, non quidem otiosos, in rerum cogitatione abstrusarum defixos, contemplatores formare, insignia cujus merita non ut par est nobis aestimare BRÜCKERUS videtur, PYTHAGORAM voluisse; verum id potius imprimis curæ sibi habuisse, ut viri, ad humana quævis animo æquabili generosoque excipienda semper parati p), atque ad sancta, quæ tam publica, quam privata hominum inter homines conjunctio nobismet colenda injungunt, officia, non fictæ, sed vere, neque poenarum timore, verum suimet ipsius verecundia quisque ducti, conservanda apti, adeoque politici & Reipublicæ administrandæ periti, immo, quales haud pauci Pythagoræorum fuerunt, Legumlatores q), e
Schola

p) Pythagoræis, JAMBlichO teste, erat τῆτο εἰς γενναιοτητα ἔργμα, τὸ πεπειθῆναι, ὡς οὐδεν δεῖ τῶν ἀνθρωπινων συμπτωμάτων ἀπροδοκῆτον εἶναι παρα τοῖς νόον ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα προσδοκᾶν, ἂν μὴ τυγχάνωσιν αὐτοῖς κυριοὶ ὄντες. Cap. XXXII, p. 189. Hocce idem Cap. XXXI, p. 170 totidem verbis legitur παραγγελλμα.

q) Ἦσαν ἐνιοι τῶν Πυθαγορεῖων πολιτικοὶ καὶ ἀρχικοὶ καὶ γὰρ νομοὶ ἐφυλάττον, καὶ πόλεις Ἰταλικὰς διακισσαν τινες, ἀποφαινομενοὶ μὲν καὶ συμβουλευοντες τὰ ἀριστα, ἂν ὑπελαμβάνον, ἀπεχομενοὶ δὲ δημοσίων προσόδων. Πολλῶν δὲ γινόμενων κατ' αὐτῶν διαβολῶν, ὁμοῦς ἐπεκράτετε μέχρι τινος ἢ τῶν Πυθαγορεῖων καλοκαγαθία καὶ ἢ τῶν πόλεων αὐτῶν βελήσις, ὡς' ἐπ' ἐκείνων ὀικονομεῖσθαι βελεῖσθαι τὰ περὶ τῆς πολιτείας. Ἐν τῆτω δὲ τῷ χρόνῳ δοκῶσιν αἱ

Schoſta ſua exirent. Quocirca & omnium in univerſum hominum ita diſponi voluit negotia, ut ætati ſuæ convenienter occupatus quiſque, ad communi conſulendum utilitati quam aptiſſimus redderetur r).

Veriſſime obſervat Cel. MEINERS s), nihil, quod in homine natura inchoaverit, a PYTHAGORA

B

neg-

καλλις των πολιτειῶν εν Ἰταλῖα γενεθαι και εν Σικελια. Sequuntur nomina Virorum in nota præcedenti l) enumeratorum, excepto Zamolxi, omnium. In eo autem discrepant hæ cathalogi, ut Timaratus, Theatetus & Helicaon heic dicantur Timares, Theocles & Elicion. Όπως δε ευρετην αυτον γενεθαι φασι και τῆς πολιτικῆς ὅλης παιδειας: JAMBL. Cap. XXVII, p. 122 sq. Νομοθεται παντων ἀριςτοι γεγοναſιν οἱ Πυθαγορα προσελθοντες. l, c. Cap. XXX, p. 154. Cfr. DIOG. LAËRT. l, c. 3.

r) Ἐπιμελητεον δε πασης ἡλικιας ἦγεντο, και τες μεν παῖδας εν γραμμασι και τοῖς ἄλλοις μαθημασιν ἀσκεῖσθαι. Τες δε νεανισκες τοῖς τῆς πολεως ἐδεσι τε, και νομοις γυμναζεσθαι: τες δε ἀνδρας, ταῖς πράξεσι τε και δημοσιας λειτουργιας προτεχειν: τες δε πρεσβυτας, ευθυμησει, και κριτηριοις, και συμβελιας δεῖν ἀναστρεφεισθαι. Πασης ἐπισημης ἐπιλαμβανον, ὅπως μητε οἱ παιδες νηπιαζοιεν, μητε οἱ νεανισκοι παιδαριευοιεντο, μητε ἀνδρες νεανιευοιεντο, μητε οἱ γεροντες παραφρονοιεν. Δειν δε ἐφασκον ευδus ἐκ παιδων, και την τροφην τεταγμενωσ προσφερεσθαι, διδασκασαν ὡσ ἡ μεν ταξις, και συμμετρια καλη και συμφορος, ἡ δε ἀταξια και ἀσυμμετρια αἰσχυρα τε και ἀσυμφορος. STOBÆI Serm. XLI, pag. 254. Ed. Tig. 1543. Cfr. MEINERS, l. c. p. 439.

s) l. c. p. 403. sq.

neglectum fuisse; quin potius regularum, quas foederis sui sociis præscripserit, nullam non eo tetendisse, ut diversæ, tam corporis vires, quam animi facultates æquabiliter omnes excolerentur.

Et quoniam, similiter atque oculus lippiens lucida intueri non sustinet, animus pariter, virtute non ornatus, pulchritudinem veritatis cernere non valet; iccirco perturbationem & torporem, quæ in nobis insunt, primum exstirpanda esse, judicavit, efficiendumque, ut a cupiditatibus puri, & ab omnibus, quæ mentem corpori affigant adstringantque, liberati, mutationes, perpressiones & mala quævis æquo excipiamus animo indomitoque *ψ*). Atque ad ipsam hanc,

Ν Πρῶτον γὰρ δεῖ τάξει τὴν ἐν ἡμῖν ἀλογίαν τε καὶ βλαθυμίαν. Ὡς περὶ γὰρ ὀφθαλμῶν ληκῶντι, καὶ ἐκεκαθαρμένω τα σφοδρὰ φωτὶνα ἰδεῖν ἐχ' ὄντοντε ὕτως καὶ ψυχὴ μὴ ἀρετὴν κεκτημένη, το τῆς ἀληθείας ἐνοπτρισσάσαι καλῶς. *HIEROCLIS in Carmina aurea Pythagoreorum commentarius.* p. 5. Paris 1533.

Μεγιστον δε παντων προς ἀνδρείαν παραγγελμα ἐστι, το σκοπον προθεσαι τον κυριωτατον, βυσασθαι καὶ ἐλευθερῶσαι τῶν τσοσττων ἐργμῶν καὶ συνδέσεων τον κατεχομενον ἐκ βρεφῶν νῆν, ἔ χωρις ὕγιες ὕδεν ἀν τις ὕδε ἀληδες το παρραπαν ἐκμαδοι - - ὡς μητε τῶν σωματα ἀφισαμενον ἀποδειλιᾶν, μητε προς τα ἀσωματα προσαγομενον ὑπο τῆς λαμπροτατης αὐτῶν μαρμαρυγῆς ἀποσρεφεισαι τα ὀμματα, μητε προσηλθεντων τῶ σωματι τὴν ψυχην παιδηματων, καὶ προσπερονοντων ἐπισρεφεισαι. Ὅλας δε ἀδαιμασον εἶναι

hanc, quam quasi album, in quod hominum cui-
cunque sit jaculandum, proposuit, & quæ cum
mansuetudine, non erga homines *s)* modo; verum

B 2

&

προς πάντα γενεσιουργα καὶ παθηματα. JAMBL. l. c. Lib. I
Cap. XXXII, p. 192. Cfr. Lib. II. C. XIII & SCHEFFERUM
l. c. p. 52, ubi locum affert PORPHYRII, ostendentem,
hanc ipsam ab externis libertatem Philosophiæ Pythagoræ
ricæ fuisse scopum.

s) Miram animi tranquillitatem Pythagoræ fuisse, testatur
JAMBlichus l. c. Cap. II, p. 30: ὦντε, inquit, ἔλαλες ἢ
ἐπραττεν εὐδία καὶ ἀμιμητῶ τινι γαλήνῃ, μητε ὀργῇ πω-
ποτε, μητε γελῶτι, μητε ζήλῳ, μητε φιλονεικίᾳ, μητε ἀλλῇ τα-
ραχῇ ἢ προπέτεια, ἀλίσκομενος. Ὡς δὲ δαιμόν τις ἀγάθος
ἐπιδημῶν. (Cfr. supra, Not. g). Hanc præcipue respexit in
discipulis mansuetudinem. Ἐπεσκοπεῖ γὰρ πῶς ἔχσσι φυ-
σεως προς ἡμερωσιν. Ἐκαλεῖ δὲ τῆτο καταρτυσιν. Πολε-
μιον δὲ ἡγεῖτο τὴν ἀγριότητα προς τοιαυτὴν διαγωγὴν. Ἀκο-
λεθεῖν γὰρ ἀγριότητα ἀναιδείαν, ἀνασχυντιαν, ἀκλασιαν,
ἀκυριαν, δυσματιαν, ἀναρχίαν, ἀτιμιαν καὶ τὰ ἀκολεθεα.
Πραοτητα δὲ καὶ ἡμεροτητα τὰ ἐναντία l. c. C. XX, p. 96.
Pius solis numina favere: arcendam, ut e familia & pri-
vata conjunctione quavis, ita & e republica omnem aspe-
ritatem: justitiam lenitate temperatam præcipuum Impe-
rantis esse ornamentum: civem nil, nisi obsequium,
Magistratui præstitum, decere, admonitionem quamvis,
παιδαργασιν dictam, comitate esse condiendam: dolorem,
iram, ambitionem, verbo cupiditatem, & desiderium
quodvis esse compescendum, docuisse Scholam Italicam,
testatur JAMBlichus, l. c. p. 57, 61, 101, 156, 170 sq.
175, 193 — 197; nobile, p. 171, afferens exemplum, ut
iram injuria lacessiti concoquere solerent Pythagoræi.

& animalia plantasque semper æquabili t), conjungi debuit, fortitudinem gignendam, quæ instituit, omnia spectabant Scholæ Italicæ exercitia tt).

Mente scil. perspectum sibi habens, omnia & singula, ad rerum pertinentia universitatem, scite composita sibi invicem aptissime convenire, quin & boni nomine quid demumcumque venire possit, id omne harmonia constitui, u); ea excogitare studuit, quibus tam animi, quam corporis optime pellerentur mala, quæ impediunt, quo minus, quemadmodum ab initio fuerint, cernenda se præbeant inter facultates humanas concentus & conspiratio v).
Si

Ὁργιζομενος τε αἰτ ΔΙΟΓ. ΛΑἸΡΤ. Ι. c. S. 20, οὐτε ὀκνη-
την ἐκολαζεν, οὐτε ἐλευθερον. Ἐκαλεῖ δὲ το νεθετεῖν πε-
λαργῶν.

- t) Ὁσαυτως δὲ καὶ ζῶων ὁ μὴ πεφουκε βλαβερον τῶ ἀνθρω-
πινῶ γενεῖ μὴτε βλαπτειν μὴτε φθειρειν. - Ἡμερον φυτον
μὴτε βλαπτειν μὴτε φθειρειν. JAMBL. Ι. c. Cap. XXI, p.
99 sq. Cfr. Cap. XXIII, p. 106.
- tt) Ἡ γὰρ δια τετων παντων γυμνασια καὶ ἀνοδος τῆς τε-
λειοτατης ἀνδρειας ἦν ἐπιτηδευσις. Ι. c. Cap. XXXII,
pag. 192 sq.
- u) Ἡ τῶν ἀρεθμῶν τε καὶ λογων φυσικ δι ἀπαντων διαθε-
σα, καθ' ἑς τα παντα ταυτα συντετακται τε ἐμμελῶς
καὶ κεκοσμηται πρεποντως JAMBlich. Cap. XII, p. 65. Την
τε ἀρετην ἀρμονιαν εἶναι, καὶ την ὑγειαυ, καὶ το ἀγαθον,
ἀπαν, καὶ τον θεον. διο καθ' ἀρμονιαυ συνεχαναυ τα ὅλα.
DIOG. LAËRT. Ι. c. S. 33.
- v) Ἀφ' ὧν τροπων τε καὶ παθῶν ἀνθρωπινων ἰασεις ἐγινοντο,
ἀρμονιαυ τε τῶν τῆς ψυχῆς δυναμεων, ὡσπερ εἶχον ἀπ' ἀρχῆς